

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

24 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

Boico Victor

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2020, în cauza penală privindu-i pe

Bogdan Gheorghii Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. Xxxxx r-nul Xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx;

Motoc Vitalie Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. Xxxxx r-nul Xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 17.08.2018 – 07.02.2019

2. *instanța de apel:* 28.02.2019 – 04.02.2020

3. *instanța de recurs:* 07.08.2020 – 24.11.2020

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești (sediul Central) din 07 februarie 2019, Bogdan Gheorghii Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, la amendă în valoare de 1 200 unități convenționale, ce constituie 60 000 (șase zeci mii) lei.

Lui Bogdan Gheorghii Xxxxx i-a fost explicat că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărîrea devine executorie, considerându-se în acest caz că sancțiunea amenzii este executată integral.

S-a achitat Motoc Vitalie Xxxxx de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța a constatat că, Bogdan Gheorghii Xxxxx, la data de 20 spre 21.03.2017, acționând cu intenție directă la sustragerea pe ascuns bunurilor altei persoane și urmărind scop de profit, a pătruns în domiciliul Severianeii Mantea din str. Xxxxx din mun. Xxxxx și pe ascuns a sustras: notebook de model „Asus” la preț de 3000 lei; o tabletă model „Lenovo” la preț de 3 500 lei; un lăntușor cu pandantiv în formă de cruce, din aur, la preț de 4 700 lei; o pereche de cercei din aur la nret de 2 200 lei; o lampă de masă la nret de 170 lei; o pereche de blugi neutru bărbați la nret de 500 lei; o cămașă pentru bărbați la preț de 480 lei; o scurtă pentru bărbați din piele la preț de 1 100 lei; un modem USB de model „Huawei 17 ST” la preț de 150 lei; o mașină semiautomată de spălat de model „Kubb FWM80-17ST” la preț de 2 800 lei; 1000 ILS (shekel israelian), echivalentul a 5 430 lei; 2 perechi de ciorapi la preț de 25 lei perechea, total în sumă de 50 lei; două pereche de chiloți pentru bărbați la preț de 55 lei perechea, total în sumă de 110 lei; încărcător pentru telefon mobil la preț de 70 lei, cauzându-i ultimei o daună materială în proporții considerabile în valoare totală de 25 350 lei.

Totodată, potrivit rechizitoriului la cauza penală, Motoc Vitalie Xxxxx se învinuiește de faptul că: „La data de 20 spre 21.03.2017, acționând cu intenție directă la sustragerea pe ascuns bunurilor altei persoane și urmărind scop de profit, prin înțelegere și de comun acord cu Bogdan Gheorghii a pătruns în domiciliul Severianeii Mantea din str. Xxxxx din mun. Xxxxx și pe ascuns a sustras: notebook de model „Asus” la preț de 3000 lei; o tabletă model „Lenovo” la preț de 3 500 lei; un lăntușor cu pandantiv în formă de cruce, din aur, la preț de 4 700 lei; o pereche de cercei din aur la pret de 2 200 lei; o lampă de masă la nret de 170 lei; o pereche de blugi neutru bărbați la pret de 500 lei; o cămașă pentru bărbați la preț de 480 lei; o scurtă pentru bărbați din piele la preț de 1 100 lei; un modem USB de model „Huawei 17 ST” la preț de 150 lei; o mașină semiautomată de spălat de model „Kubb FWM80-17ST” la preț de 2 800 lei; 1000 ILS (shekel israelian), echivalentul a 5 430 lei; 2 perechi de ciorapi la preț de 25 lei perechea, total în sumă de 50 lei; două pereche de chiloți pentru bărbați la preț de 55 lei perechea, total în sumă de 110 lei; încărcător pentru telefon mobil la preț de 70 lei, cauzându-i ultimei o daună materială în proporții considerabile în valoare totală de 25 350 lei.

Astfel, organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Bogdan Gheorghii și a lui Motoc Vitalie în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, individualizată prin *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, în alt loc de depozitare sau în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei penale conform ordinii stabilite pentru prima instanța, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Motoc Vitalie să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit.

b), c) și d) Cod penal, și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 85 Cod penal, lui Motoc Vitalie să îi fie adăugat parțial la pedeapsă solicitată, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Orhei din 16.08.2017, definitiv stabilindu-i 4 ani închisoare, cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a indicat că, probele prezentate sunt concludente și suficiente pentru a-l declara pe Motoc Vitalie vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia fiind confirmată prin declarațiile martorilor Roșcovanu Petru, Montea Corina și Pitul Nicolae.

Astfel, din probele administrate la faza de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești, se probează cu certitudine prezența tuturor semnelor obiective și subiective stabilite de legea penală, ce califică faptele prejudiciabile drept infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat, că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia privind achitarea lui Motoc Vitalie, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

Astfel, instanța de apel a constatat, că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept ce ar impune casarea sentinței de achitare a lui Motoc Vitalie, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, cu atât mai mult că prima instanță în sentința corect și justificat și-a motivat soluția, luând în considerație probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la faptul că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Analizând probele enunțate, cercetându-le prin prisma rigorilor de drept, instanța de apel a considerat că, acestea din urmă nu demonstrează vinovăția inculpatului Motoc Vitalie de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, iar în contextul dat instanța de fond a făcut o apreciere corectă a probatoriului administrat, ajungând în mod legal la concluzia că vinovăția lui Motoc Vitalie de comiterea infracțiunii incriminate nu este dovedită or, în cazul respectiv, se constată că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Așa dar, în speță, instanța de apel a considerat că, prin probe administrate de organul de urmărire penală nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului Motoc Vitalie, de comiterea infracțiunii imputate or, la caz, instanța de judecată nu poate să pună la baza unei hotărâri de condamnare doar faptul că Motoc Vitalie ar fi anterior judecat pe infracțiuni similare.

În acest context, instanța de apel a ținut cont de declarațiile inculpatului Motoc Vitalie, care a declarat atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, că, nu a participat la comiterea acțiunilor de furt, declarând că într-adevăr îl cunoaște pe Bogdan Gheorghii și în seara de 20.03.2017 au ieșit în oraș împreună, dar nu a acceptat propunerea lui Bogdan Gheorghii de a merge în altă parte. Or, declarațiile inculpatului Motoc Vitalie au fost confirmate prin declarațiile inculpatului Bogdan Gheorghii, care a declarat atât în instanța de fond cât și la etapa urmăririi penale și a confirmat cele spuse de Motoc Vitalie, or, potrivit lui Bogdan Gheorghii, Motoc Vitalie nu a fost de acord în seara de 20.03.2017 să intre în gospodăria Severianeii Mantea pentru a sustrage bunuri, și a plecat.

Potrivit declarațiilor martorului Roșcovanu Petru, angajat al Inspectoratului de Poliție Hâncești ultimul a declarat că, la reținerea lui Motoc Vitalie în temeiul existenței unui dosar de căutare, ultimul era îmbrăcat într-o pereche de blugi surii - albaștri despre care partea vătămată Mantea Severiana și concubinul său au comunicat că îi aparțin lui Pitul Nicolae.

Cît privește declarațiile martorului Roșcovanu Petru potrivit cărora tot dînsul, pe cale operativă a aflat de la Bogdan Gheorghii precum că pantalonii de tip sport găsiți în locuința Severianeii Mantea după comiterea furtului i-ar fi aparținut lui Gheorghii Bogdan, dar ultimul i-a transmis spre folosință lui Motoc Vitalie, instanța atrage atenția asupra faptului că acestea fiind probe indirecte, nu au fost verificate prin ascultarea nemijlocită a lui Bogdan Gheorghii care să fi infirmat sau confirmat cele spuse de martor, deci nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare.

În acest sens, instanța de apel a constatat că, inculpatul Motoc Vitalie nu a comis fapta prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, pentru ce ultimul, justificat și legal a fost achitat, iar în cazul respectiv, acuzatorul de stat nu a adus careva argumente plauzibile ce ar servi temei de casarea sentinței de achitare, din care motiv, cererea de apel urmează a fi respinsă.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar, declarat de către procuror, care invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă:

- în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor de către procuror și a ajuns la concluzia de menținere a sentinței contestate în privința lui Motoc Vitalie și nu s-a expus asupra motivelor invocate în apel în

privința lui Bogdan Gheorghii, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii;

- în motivarea apelului declarat, procurorul a contestat sentința în privința ambilor inculpați și a invocat că, instanța de judecată urma a da o apreciere critică declarațiilor inculpaților depuse în cadrul ședinței, cu scopul evitării răspunderii penale, conform cărora nu și-au recunoscut vinovăția în fapta ce i-a fost încriminată;

- acuzatorul de stat Ureche Lilia, a contestat sentința în privința ambilor inculpați solicitând condamnarea acestora conform actului de acuzare. Ori necontestarea sentinței în privința lui Bogdan nu ar avea sens, deoarece în privința ultimului de către prima instanță a fost exclus calificativul litera b) de două sau mai multe persoane. Ulterior, partea dispozitivă a deciziei instanța de apel, la fel nu se expune în privința lui Bogdan Gheorghii, ci doar în privința lui Motoc V.;

- nu a fost analizat cumulul de probe prin prisma art. 101 din Cod de procedură penală, respectiv ambele instanțe au dedus eronat că inculpatul Motoc urmează a fi achitat, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat și respectiv instanța de apel prin menținerea sentinței în privința acestuia a omis să se expune în privința lui Bogdan Gh. cu calificativul, săvârșirea infracțiunii de două sau mai multe persoane;

- ambele instanțe ce au examinat cazul, s-au bazat doar pe argumente nefondate ale inculpaților, fără a se da o apreciere în coroborare cu celelalte probe obiective, altor probe în ansamblu obținute conform rigorilor Codului de procedură penală în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată;

- în ședința instanței de apel au fost cercetate probele acumulate legal la faza urmăririi penale, ce dovedesc pe deplin vinovăția inculpaților Motoc Vitalie și Bogdan Gheorghii de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal și care într-un tot coraborează între ele;

- instanța de apel a constatat, că *„nici una din probele cercetate în ședință nu confirmă vina inculpatului Motoc de comiterea infracțiunii imputate”*, doar enumerându-le în textul deciziei adoptate, însă nu s-a pronunțat asupra acestora, fără a expune o argumentare convenită;

- la capitolul calificării și stabilirii pedepsei în privința inculpatului Bogdan Gheorghii, instanța de apel a omis să se expună, această omisiune la fel este un viciu de procedură și un motiv de casare;

- fiind rezumat probatoriul, acuzarea consideră că în cazul dat s-a stabilit prezența intenției directe în acțiunile ambilor inculpați, ceea ce formează componența infracțiunii prevăzută la art. 186 Cod penal;

- instanța de apel la emiterea deciziei, atunci când a respins apelul nu a făcut nici o referire la latura subiectivă a infracțiunii asupra prezentei sau

absenței semnelor acesteia. Fiind menținută sentința de achitare, nu au fost invocate anume ce probe dovedesc nevinovăția inculpatului Motoc;

- instanța urma să-și argumenteze poziția sa de apreciere critică a declarațiilor părții vătămate și a martorilor, atunci când declarațiile martorului- ofițerului de investigații Roșcovanu Petru confirmă că, partea vătămată la momentul reținerii lui Motoc V. a recunoscut pantalonii în care era ultimul îmbrăcat, ca fiind blugii concubinului ei, iar în cadrul cercetării la fața locului a fost găsită o sticlă de bere și o pereche de pantaloni sportivi care s-a stabilit că aparțineau lui Motoc Vitalie, care i-a lăsat la locul faptei, îmbrăcându-se cu blugii care i-a recunoscut partea vătămată, însă instanța a considerat aceste probe sunt indirecte. La fel nu a fost motivat de instanță faptul că dacă Motoc nu ar fi săvârșit această infracțiune, care ar fi motivul ultimului să ascundă că de banii și telefonul sustras s-a folosit și el;

- probele indicate demonstrează vinovăția ambilor inculpați în comiterea infracțiunii imputate, deoarece toate indică direct la dâșii că au comis infracțiunea imputată lor, astfel în cadrul examinării cauzei organul de urmărire penală a constatat prezența laturii subiective a infracțiunii, care se manifestă prin intenție directă, fiind constatată intenția inculpaților de a sustrage bunurile părții vătămate.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel, în cauza penală privindu-l pe Motoc Vitalie Xxxxx și dispunerea rejudecării cauzei în privința acestuia, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. În rest, recursul declarat în privința lui Bogdan Gheorghii, urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

7.1 Referitor la argumentele recursului declarat în partea achitării inculpatului Motoc V., de învinuirea adusă în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În această ordine de idei, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, când eroarea admisă nu poate fi corectată la această etapă a procedurilor.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri contradictorii și nemotivate.

Totodată, Colegiul evidențiază și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în care se stipulează asupra căror chestiuni de fapt și de drept urmează să se expună instanța, la etapa judecării cauzei în procedura de apel.

În particular, la chestiunile de fapt se atribuie următoarele aspecte: dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urma să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția sau nevinovăția inculpaților.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Reieșind din sumarul recursului declarat de procuror, se constată că acesta este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală,

invocând următoarele cazuri de casare: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar*, fapt ce a dus la pronunțarea unei soluții neîntemeiate de menținere a sentinței de achitare a inculpatului Motoc V., de învinuirea adusă în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Criticele autorului recursului, în esență, se referă la faptul că, instanța de apel a adoptat soluția de menținere a sentinței de achitare a inculpatului Motoc V., fără o apreciere corespunzătoare a totalității probelor administrate la caz, care confirmă vinovăția ambilor inculpați, în faptele imputate de către partea acuzării.

Verificând criticele expuse de titularul cererii de recurs, în raport cu lucrările cauzei, Colegiul penal lărgit constată că acestea sunt întemeiate, ce țin de inculpatul Motoc V.

În cele din urmă, de către instanța de apel au fost formulate unele concluzii nefondate, iar prin aceasta, inter alia, fiind încălcată obligația instanței de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul garanțiilor subsecvente procesului echitabil, fapt prin care s-a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Pentru a statua asupra acestei concluzii, Colegiul penal lărgit evidențiază într-un prim aspect faptul, că principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei deferite judecății, în raport cu faptele infracționale imputate acestuia prin rechizitoriu. Prin urmare, atunci când unei persoane i se impută săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație în acest sens, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente, care ar dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă anume de inculpat. Pentru a conchide asupra celor expuse, probatoriul administrat în cauză urmează a fi apreciat după intima convingere a judecătorului, care trebuie să se bazeze pe prevederile legii procesual-penale și pe analiza coroborată a tuturor probelor sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Efectuând o analiză textuală a părții motivante a deciziei instanței de apel se deduce, că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor ce ar fi clare și întemeiate legal asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței contestate de apelant, în raport cu motivele invocate și circumstanțele reale ale acestei cauze.

Deci, în speță, este necesar ca în mod judicios, cu o argumentare temeinică și suficientă, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării, cu excluderea contradicțiilor și incertitudinilor existente, având în vedere că, lipsa unei motivări corespunzătoare dintr-o hotărâre judecătorească afectează grav echitatea acestei proceduri.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept procesual menționate, Colegiul constată că, potrivit rechizitoriului inculpații Motoc V. și Bogdan G. au fost învinuiți de către organul de urmărire penală de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită cu pătrundere în domiciliu, de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, însă prima instanță a adoptat o sentință prin care Motoc V. a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, iar Bogdan G. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, soluție menținută de către instanța de apel.

La acest capitol Colegiul penal lărgit atestă faptul că, în partea descriptivă a sentinței, prima instanță a menționat că *„Cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei concluziei, utilității și veridicității acestora, instanța de judecată ajunge la concluzia că vina lui Bogdan Gheorghii pentru comiterea infracțiunii de furt din domiciliul Severianeii Mantea a fost pe deplin dovedită în instanța de judecată...”*, descriind declarațiile părții vătămate Kailacov Severiana; martorilor Mantea Corina, Roșcovanu Petru, Pitul Nicolae; plângerea Severianeii Mantea adresată la 21.03.2017 organului de poliție; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21.03.2017; procesul-verbal de examinare a web site-urilor din 29.06.2017; informație dobândită în urma accesării web site-ului oficial cu adresa electronică „999.md” privind costul de piață a bunurilor; procesul-verbal de ridicare din 21.03.2017; procesul - verbal din 22.03.2018; raportul de expertiză cu nr. 34/12/1-R-3325 din 23.06.2017; raportul de expertiză judiciară cu nr. 34/12/1 - R- 1859 din 08.05.2018.

Ulterior prima instanță a reținut că *„În urma verificării și coroborării ansamblului probator administrat, instanța conchide că, nu și-a găsit confirmare comiterea de către Bogdan Gheorghii a infracțiunii de sustragere a bunurilor din domiciliul Severianeii Mantea de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Motoc Vitalie, respectiv nu și-a găsit suport probatoriu nici acuzațiile aduse lui Motoc Vitalie privind comiterea prin participație simplă cu Bogdan Gheorghii a aceleiași infracțiuni.”*, concluzii similare fiind reținute și de instanța de apel.

Deci, în urma sintezei concluziilor evocate de către instanțele de fond în hotărârile adoptate, Colegiul observă că, aceste instanțe au luând în considerație aceleași probe, pe care le-au admis în privința lui Bogdan G. și le-au respins în privința lui Motoc V., astfel considerând dovedită vina inculpatului Bogdan G. în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal și că nu a fost dovedită vinovăția lui Motoc V. în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal.

Totodată, instanțele de fond, în hotărârile adoptate (f.d.46, 149 v. I) au reținut: *„Cît privește declarațiile martorului Roșcovanu Petru, potrivit cărora tot dînsul, pe cale operativă a aflat de la Bogdan Gheorghii precum că pantalonii de tip*

sport găsiți în locuința Severianeii Mantea după comiterea furtului i-ar fi aparținut lui Gheorghii Bogdan, dar ultimul i-a transmis spre folosință lui Motoc Vitalie, instanța atrage atenția asupra faptului că, acestea fiind probe indirecte, nu au fost verificate prin ascultarea nemijlocită a lui Bogdan Gheorghii care să fi infirmat sau confirmat cele spuse de martor, deci nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare.”

Astfel, Colegiul constată că, instanțele de fond doar au enumerat toate probele, iar din declarațiile tuturor părților audiate și materialele cauzei descrise în decizie, instanța de apel a analizat și a apreciat doar declarațiile martorului Roșcovanu P., fără a evalua celelalte probe și fără a efectua o analiză a acestora, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probei, ignorând totalmente probele administrate la caz, precum și în instanța de apel. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestor depoziții și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

La acest capitol, Colegiul remarcă că, în instanțele de fond au fost examinate următoarele probe și anume:

- declarațiile părții vătămate Kailacov Severiana, care a declarat că, sora i-a comunicat că Bogdan Gheorghii mai era împreună cu un alt bărbat a cărui față nu a cunoscut-o, acesta fiind cu ochelari pe ochi și Bogdan a cerut nr. de telefon al concubinului, iar sora nu i-a comunicat. Din casă i-a dispărut calculatorul „Asus”, o tabletă de model Lenovo, un lăncușor cu pandativ în formă de cruce din aur, un modem, bloc de telefon, o pereche de blugi, o cămașă, ciorapi și chiloți albi, șekeli israeliteni, dar și alte bunuri, conform listei descrise în rechizitoriu;

- declarațiile martorului Mantea Corina, care a menționat că, cu o zi înainte de ziua în care sora i-a comunicat despre furt, s-a întâlnit cu Bogdan Gheorghii pe care îl cunoaște și care mai era cu un alt bărbat pe care nu-l știe și despre care nu poate spune că ar fi Motoc Vitalie prezent în sala de ședințe, pe ultimul nu-l cunoaște. Bogdan a cerut de la ea un nr. de telefon al concubinului surorii, dar dânsa nu l-a dat și i-a spus că concubinul a revenit acasă;

- declarațiile martorului Roșcovanu Petru, care a menționat că, partea vătămată și concubinul său pe nume Pitul Nicolae îl bănuiau pe Bogdan Gheorghii și Motoc Vitalie, care s-au întâlnit cu o zi înainte de data furtului cu sora părții vătămate. La data reținerii, Motoc Vitalie era îmbrăcat în blugi negri și încălțăminte sportivă. A fost invitată partea vătămată și Pitul Nicolae care au confirmat că, îmbrăcămintea de pe Motoc Vitalie îi aparținea lui Pitul Nicolae. De la domiciliul părții vătămate, au fost ridicați o pereche de pantaloni sportivi de culoare întunecată, despre care Bogdan Gheorghii a comunicat că îi aparțin, dar i-a dat lui Motoc Vitalie să-i folosească;

-raportului ofițerului de investigații, Petru Roșcovanu, prin care s-a stabilit că, pe calea operativă au fost stabilite persoane bănuite în săvârșirea furtului dat, fiind Bogdan Gheorghe și Motoc Vitalie Xxxxx. La data de 22.03.2017, fiind anunțat în căutare Motoc Vitalie de către UP Telenești a fost reținut de SII a IP Hîncești care era îmbrăcat în blugi de culoare surie-albastiu, anume acești blugi au fost sustrași din gospodăria cet. Mantea Severeana, care apoi au fost recunoscuți de partea vătămată și de sora ei că aparțin lui Pitul Nicolae Nicolai. În cadrul CFL a fost găsită o sticlă de bere 0,5 litri și o pereche de pantaloni sportivi de culoare sur care pe calea operativă s-a stabilit că aparțineau lui Motoc Vitalie care i-a lăsat la locul comiterii furtului, îmbrăcându-se cu blugi menționați.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel nu a luat în considerație aceste declarații, cât și probele materiale prezentate de către partea acuzării, apreciind prioritar declarațiile inculpaților, care au dreptul de a nu se autoincrimina, în rest doar descriind celelalte probe, fără o evaluare în cumul a acestora și fără să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora.

Astfel, reieșind din probele puse la baza achitării inculpatului Motoc V. în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, fără a fi combătute în urma analizei în raport cu alte probe, în viziunea Colegiului concluziile primei instanțe, menținute de instanța de apel despre achitarea inculpatului Motoc V., pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, sunt incerte, lăsând loc de interpretări, adică fiind unele injuste.

Mai mult, Colegiul penal lărgit menționează că, deși procurorul nefiind de acord cu concluzia primei instanțe, în apel a adus un șir de argumente, printre care și faptul că nu s-a dat aprecierea tuturor probelor administrate la caz, ce în cumul confirmă în opinia lui, vinovăția inculpatului Motoc V. conform învinuirii înaintate și consideră că acțiunile acestuia urmează a fi încadrate, conform prevederilor art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, însă instanța de apel nu le-a supus unei analize desfășurate și minuțioase.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel, ignorând un cumul de probe administrate la dosar, a admis și a apreciat prioritar numai declarațiile inculpaților, care și au fost puse la baza hotărârii de achitare, în privința lui Motoc V., astfel expunându-se doar asupra cărorva probe, fără o analiză în cumul a tuturor probelor prezentate de părți, neilucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

Rezumând cele menționate, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să aprecieze

conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală). Contrar acestor stricte prevederi legale instanța de apel selectiv a apreciat câteva probe, ignorând restul probelor, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile în decizia adoptată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul, cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total în cauza penală privindu-l pe Motoc Vitalie Xxxxx, cu remiterea cauzei în privința acestuia, în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecători.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererea de apel; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului Motoc V., să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, respectiv în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție sau nevinovăție a inculpatului Motoc V., inclusiv în caz de adoptare a unei soluții de condamnare a lui Motoc V., să constate fapta în privința acestuia, fără a ține cont de fapta constatată în privința inculpatului Bogdan G., în privința ultimului neputând fi agravată situația, deoarece sentința în privința acestuia este irevocabilă, să emită o soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7.2 Referitor la argumentele recursului declarat în partea condamnării inculpatului Bogdan G. în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

În recursul ordinar declarat de către procuror se solicită și casarea hotărârilor instanțelor de fond, inclusiv în partea recunoașterii vinovăției și condamnării inculpatului Bogdan G. în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiind aduse argumente în acest sens.

În conformitate cu art. 401 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, poate declara apel procurorul, în ce privește latura penală și latura civilă.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (2) din același cod, temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Revenind la cauza penală ce face obiectul recursului, Colegiul constată, că sentința Judecătorei Hîncești, sediul Central din 07 februarie 2019, a fost contestată cu apel de către procuror, doar în partea ce ține de achitarea lui Motoc V. de învinuirea adusă în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, nesolicitând casarea acesteia și în partea, recunoașterii vinovăției și condamnării inculpatului Bogdan G. în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, iar prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către procuror și menținută sentința în privința lui Motoc V.

Conform prevederilor art. 466 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, hotărârea primei instanțe rămâne definitivă la data pronunțării, când hotărârea nu este supusă apelului și nici recursului. (5) Hotărârile judecătorești menționate la alin. (2) și (4) devin irevocabile la data când au devenit definitive.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal reține, că sentința Judecătorei Hîncești, sediul Central din 07 februarie 2019, în partea recunoașterii vinovăției și condamnării inculpatului Bogdan G. în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, a devenit definitivă și irevocabilă, prin neutilizarea căii de atac.

Prin urmare, instanța de recurs menționează, că în conformitate cu art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art. 401 nu au folosit calea apelului ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac.

Instanța de recurs nu poate reține nici alegațiile recurentului, precum că acuzatorul de stat a contestat sentința în privința ambilor inculpați, solicitând condamnarea acestora conform actului de acuzare. Astfel, verificând materialele cauzei, Colegiul penal reține, că la f.d. 51-53 v. II, este apelul procurorului din care se atestă că, acesta contestă sentința doar în partea ce ține de achitarea lui Motoc V. de învinuirea adusă în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

În asemenea condiții, Colegiul conchide, că recursul ordinar declarat de către procuror în partea condamnării inculpatului Bogdan G. în baza art. 186

alin. (2) lit. c), d) Cod penal, urmează a fi respins ca inadmisibil, deoarece procurorul nu a utilizat calea ordinară de atac – apelul, în privința acestuia.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Motoc Vitalie Xxxxx**, și se dispune rejudecarea cauzei în privința acestuia, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. În rest, recursul declarat în privința lui **Bogdan Gheorghii Xxxxx**, se respinge ca inadmisibil.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea rejudecării cauzei și este irevocabilă în partea respingerii recursului.

Decizia motivată pronunțată la data de 24 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Boico Victor

Judecător

Guzun Ion